

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/239/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210887
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210887.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/265/2012-57 zo dňa 28. januára 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol (výrok I.). Účastníkom náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Návrh na prerušenie konania okresný súd zamietol (výrok III.).

Z dôvodov rozhodnutia vyplýva, že okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, tiež v neprítomnosti odporcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Er/9/2009, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ (v postavení oprávneného) podal dňa 20. 12. 2008 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému I. C. - obchodná činnosť, H. XX, W. I., na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, zo dňa 22.08.2008, sp. zn. SR 07663/08, na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 36.240,00 Sk úroky z omeškania 0,25 % denne z dlžnej sumy 36.000,00 Sk Eur od 03.05.2008 do zaplataenia, trov konania 8.279,00 Sk a trov exekúcie v sume 4.298,00 Sk. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdnym exekútorom Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 12.01.2009. Dňa 22.01.2009 okresný súd pod číslom 5505016089 udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému poverenie na vykonanie exekúcie, a to na vymoženie pohľadávky 1.202,95 Eur a 0,25 % úrok z omeškania denne zo sumy 1.194,98 Eur od 03.05.2008 do zaplataenia, trov prechádzajúceho konania 274,81 Eur a trov exekúcie. Prípisom zo dňa 11.02.2010 okresný súd vyzval Stály rozhodcovský súd, ktorý vydal exekučný titul, doručiť okresnému súdu v lehote 15 dní k nahliadnutiu kompletný rozhodcovský spis. Súdu bola doručená fotokópia spisu dňa 22.03.2010. Uznesením zo dňa 17.03.2010, č.k. 7Er/9/2009-15, exekúcia bola zastavená v časti vymáhania 0,25 % denného úroku z omeškania zo sumy 1.194,98 Eur od 03.05.2008 do zaplataenia. Proti uzneseniu podal oprávnený odvolanie, ktoré súdu bolo doručené dňa 12.04.2010. Odvolanie bolo doručené na vyjadrenie s tým, že dňa

06.07.2010 sudkyňa vypracovala úpravu o tom, že spis má byť predložený Krajskému súdu v Žiline z dôvodu odvolania. Spis bol predložený Krajskému súdu v Žiline dňa 07.03.2011 a tento uznesením 8coE/56/2011-34 zo dňa 29.03.2011 uznesenie okresného súdu potvrdil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.05.2011. Na žiadosť súdneho exekútora bola dňa 22.07.2011 vyznačená doložka právoplatnosti uvedeného uznesenia. Exekúcia doteraz trvá, súdny exekútor zatiaľ poverenie na vykonanie exekúcie nevrátil.

V prerokovávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 330,00 Eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote, ale s omeškaním viac ako 6 mesiacov.

Okresný súd citujúc ustanovenie § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31.12.2012) konštatoval, že návrh navrhovateľa vyhodnotil ako nedôvodný, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dôvodnosť žalobného návrhu.

Navrhovateľ nepreukázal naplnenie atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom. K nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po 184 dňoch od doručenia žiadosti. Toto tvrdenie navrhovateľa sa vykonaným dokazovaním ukázalo ako nepravdivé. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 12.01.2009, pričom súd poverenie vydal súdnemu exekútorovi dňa 22.01.2009, teda v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdnemu exekútorovi poverenie bolo doručené dňa 28.01.2009. V priebehu exekúcie okresný súd uznesením zo dňa 17.03.2010 zastavil exekúciu v časti vymáhania 0,25 % denného úroku z omeškania zo sumy 1.194,98 Eur od 03.05.2008 do zaplatenia, nakoľko preskúmaním spisu rozhodcovského súdu zistil, že predmetná exekúcia sa vykonáva na základe rozhodnutia, ktoré sčasti priznalo oprávnenému zákonom nedovolené plnenie. Na základe odvolania oprávneného krajský súd uznesenie prvostupňového súdu o čiastočnom zastavení exekúcie potvrdil.

Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu spojená s výkonom právomoci, v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnym poriadkom. Jedným z takýchto pravidiel sú aj zákonné lehoty na rozhodnutie súdu. V predmetnej veci navrhovateľ tvrdil, že súd bol s vydaním poverenia v omeškaní viac ako 12 mesiacov, pričom vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poverenie súd vydal v zákonnej 15-dňovej lehote. Potom navrhovateľ nepreukázal základný predpoklad pre vznik zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup. Pokiaľ v priebehu konania došlo k čiastočnému zastaveniu exekúcie, dôvodom bol rozpor exekučného titulu so zákonom, pričom v tejto časti bola exekúcia nedôvodná od začiatku a k čiastočnému zastaveniu exekúcie došlo výlučne zavinením navrhovateľa. Z bezprávia, ktoré navodil navrhovateľ pri tvorbe exekučného titulu, nemôže vzniknúť žiadne právo a konanie podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže slúžiť ako určitá satisfakcia pre účastníka, ktorý nebol v súdnom konaní svojou vinou úspešný celkom alebo sčasti. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol.

Náhradu trov si uplatnili obidvaja účastníci konania. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporca, ktorý mal v konaní úspech, si trovy nevyčísľil a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali. Súd preto rozhodol o náhrade trov tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Navrhovateľ podaním zo dňa 24.01.2014 požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania a o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestanný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Vzhľadom k tomu, že ide totožný návrh s rovnakými dôvodmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, súd opätovne návrh posúdil ako nedôvodný a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Pre úplnosť súd uviedol, že navrhovateľ opätovne neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že ním spomínaná sťažnosť, na ktorú sa v návrhu odvoláva, bola doručená Ústavnému súdu SR, čo mu bolo vytýkané aj v rozhodnutí, ktorým súd zamietol jeho prvý návrh na prerušenie konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, pričom uviedol dôležité dôvody, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci. Keďže uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Navrhovateľ

už v texte žaloby upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V uvedenej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, resp. Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. V ďalšej časti odvolateľ namietal, že okresný súd ignoroval žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, na pojednávaní bez účasti navrhovateľa meritórne rozhodol, pričom opomenul, že navrhovateľ trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení rozhodnutia. Taktiež navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach navrhovateľ poukázal na to, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že navrhovateľom tvrdý nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný a nerozhodol o návrhu v zákonom stanovenej lehote. Konajúci súd sa nevysporiadal so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu, a teda jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov, z vykonaného dokazovania nevyplýva, práve naopak, prieťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Taktiež navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V uvedenom kontexte namietal porušenie kontradiktórnosti predmetného konania. V ďalšej časti odvolania navrhovateľ namietal, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám, čím porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O. s. p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Primárne je zo strany odvolacieho súdu potrebné poukázať na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V tejto súvislosti je zjavné, že (nepochybné z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní navrhovateľom na súdy) hmotnoprávne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní navrhovateľa niet jedinej zmienky (tobôž protiargumentácie) vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením sp. zn. 9NcC/30/2013 zo dňa 31.01.2013, že sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Gabriela Brišková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 7C/265/2012. Ostatní sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Dňa 14.02.2013 bola vec vedená na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/265/2012 pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Ivete Žiškovéj. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu, preto je argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeného

sudcu bezpredmetná. Právny zástupca navrhovateľa prevzal rozhodnutie Krajského súdu v Žiline dňa 22.04.2013, čo vyplýva z doručenky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č.l. 16 p.v..

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že aktuálna aplikačná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstupu, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával aj svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc 14/2010 z 03.05.2010, 1Nc 86/2011 z 24.11.2011). Je nesporné, že zákonná sudkyňa nekonala a nerozhodovala v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne JUDr. Ivety Žiškovéj z prejednávania a rozhodovania v danej veci. Následne možno konštatovať, že námietka z odvolania, že vo veci nerozhodoval nezaujatý sudca, nie je dôvodná.

Odvolací súd nespochybňuje, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo účastníka byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásadu kontradiktórnosti však nemožno vykladať absolútne, resp. formalisticky, ale len vo väzbe s ostatnými zásadami/ustanoveniami procesného predpisu. Predovšetkým účastník konania realizuje svoje procesné práva v rámci súdneho pojednávania, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, pričom o možnosť ich uplatnenia sa obral sám svojím postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní.

Okresný súd vytyčil termín pojednávania na deň 28.01.2014, pričom právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na súdne pojednávanie dňa 10.01.2014 a navrhovateľ dňa 13.01.2014. Podaním zo dňa 24.01.2014 navrhovateľ žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s návrhom na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania.

Dôvodom žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania bola námietka zaujatosti sudkyne, ktorá vec prejednáva, z dôvodu absencie jej nestrannosti. Ak sudkyňa takémuto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovela a vec následne prejedнала a rozhodla v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, postupovala v plnom súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p., keďže o jej nevylúčení z prejednávania a rozhodovania veci z tých istých dôvodov už bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom. Účasť na pojednávaní súdu je právom, ktoré v prejednávanej veci navrhovateľom a jeho právnym zástupcom nebolo využité. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k nežiaducim prieťahom v konaní, ktorých (tvrdená) existencia je v konečnom dôsledku základom samotného nároku uplatňovaného navrhovateľom v žalobe. Je zrejmé, že z rovnakých dôvodov už navrhovateľ domáhal sa prerušenia konania, o ktorom návrhu rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš č.k. 7C/265/2012-26 zo dňa 27.06.2013 tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/402/2013-42 zo dňa 30.10.2013 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené a nadobudlo právoplatnosť. Uznesenie Krajského súdu v Žiline bolo doručené navrhovateľovi dňa 13.01.2014 a zástupcovi navrhovateľa dňa 10.01.2014. Pokiaľ navrhovateľ podal návrh na prerušenie konania opätovne, okresný súd postupoval správne, pokiaľ takémuto návrhu nevyhovela a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, v celom rozsahu na ne poukazuje a v nadväznosti na uvedené odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu vo výroku III., ktorým návrh na prerušenie konania zamietol. Aj keď okresný súd rozhodoval o návrhu na prerušenie konania (jeho zamietnutí na pojednávaní), na ktorom zároveň rozhodol vo veci samej, vzhľadom na nedôvodnosť tohto návrhu a vecnú správnosť tohto rozhodnutia nezakladá postup okresného súdu vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Bez akéhokoľvek racionálneho základu sú tvrdenia odvolateľa v tom smere, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania, resp. že z odôvodnenia nie je poznateľné, či išlo o listiny (ktorými bolo vykonané dokazovanie) založené v exekučnom spise. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní je mimo rámca akýchkoľvek pochybností zjavné, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Er/9/2009 - ktorý dôkaz výslovne

(strana 2 pôvodného návrhu) požadoval samotný navrhovateľ. Inú skutočnosť nie je možné vyvodiť ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Písomné vyjadrenie odporcu k veci samej nebolo v prejednávanej veci okresnému súdu doručené. Odporca poukazoval v písomnom podaní zo dňa 16.01.2014 na svoje vyjadrenia a dôvody uvádzané v iných konaniach. V konečnom dôsledku však je nesporné, že dôvodom zamietnutia žaloby nebola argumentácia odporcu uvádzaná vo vyjadreniach v iných súdnych sporoch.

Rovnako nedôvodnou bola aj námietka odvolateľa, že súd rozhodol vo veci samej bez nariadenia pojednávania. Sám odvolateľ svojím procesným návrhom zo dňa 24.01.2014 navrhol zrušenie nariadeného termínu pojednávania, na ktoré bol riadne a včas súdom predvolaný.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. aj správne a presvedčivo odôvodnil. Rozsudok vyčerpávajúcym spôsobom (s ktorým sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje) zodpovedal relevantné právne otázky súvisiace s uplatneným nárokom, pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a podstatu, rozhodnutie je preto ústavne konformné.

Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, odvolateľ nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek protiargumentáciu.

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené (v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. je krajský súd viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania) a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O. s. p.), potvrdil napadnutý rozsudok a okresného súdu ako vecne správny.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.